

dr. Urška Florjančič

PASIJONSKI VEČER 2020 V STARI LOKI, KI GA NI BILO

Klariški spev večni ljubezni

*Vesoljstva Kralj, kaj Ti za nas si storil!?
Ti večna Luč od Lúči si, Bog pravi,
pa si kot Človek – Suženj se pokóril
za naše odrešenje vsej Postavi;
Očetovi si volji odgovoril
in prek trpljenja šel si k rajski slavi.
O Kristus, v šolo nas trpljenja vzemi,
prenovi nas, v ljubezni srca vnemi!*

(verz iz speva s. M. Katarine Ambrož, opatinje klaris v Nazarjah, velika noč 2019)

V postnem času leta Gospodovega 2020 smo že deveto leto zapored načrtovali glasbeno-literarni recital s pasijonsko tematiko. Te dogodke tradicionalno imenujemo Pasijonski večeri v Stari Loki in jih že vrsto let izvajamo pod okriljem Dnevo Škofjeloškega pasijona (zapise o vseh večerih najdete v prejšnjih številkah *Pasijonskih doneskov* in na spletni strani župnije Stara Loka, v arhivu). Dogodek naj bi se zgodil na petkov večer, 27. marca 2020. Prvič od leta 2012, ko smo z večeri začeli, ga nismo mogli izvesti, ker se je v začetku marca zaradi izbruha pandemije covida-19 življenje skoraj ustavilo. Pravzaprav v novih okoliščinah še vedno doživljamo pravi pasijon v našem vsakdanjem življenju in po vsem svetu.

V načrtu smo imeli recital poezije s. M. Katarine Ambrož, opatinje samostana v Nazarjah, z naslovom *Klariški spev večni ljubezni*, ki bi bil posvečen redovniški karizmi. Večer bi začeli z dvema vstopnima pesmima z zgoščenke *Ne bojte se!*, ki so jo l. 2010 posnele sestre klarise v samostanu Brezmadežne v Nazarjah: *Molimo Te* (sv. Frančišek) in *Gospod Jezus* (sv. Janez Pavel II.), koral. Med recitalom speva, ki bi ga interpretirala s. Meta Potočnik, OSU, bi prepevale sestre uršulinke iz samostana pri Svetem Duhu in br. Jožko Smukavec, OFMCap, s kitaro, iz Kapucinskega samostana v Škofji Loki. Likovno podobo pasijonskega večera, ki bi se že tradicionalno odvijal v prostorih nekdanje dekanije ob farni cerkvi sv. Jurija v Stari Loki, bi dopolnil Arma Christi mariborske slikarke Irene Gajser. Spev je bil v celoti objavljen v lanski številki *Pasijonskih doneskov*.

Temelj klariške poezije v osebi s. M. Katarine Ambrož, OSC, iz Nazarij je Sveto pismo in na njegovi podlagi krščanska, preciznejše, katoliška veroizpoved. S. M. Kata-

rina že vrsto let piše praznična duhovna voščila, ki vsako leto za božič in veliko noč v imenu vseh treh slovenskih klariških samostanov prihajajo med ljudi. Njene božične in velikonočne katehetske meditacije obiščejo Dete v jaslih, sočustvujejo s trpečim Kristusom in se iztečejo v češčenje Evharistije, vedno z Jezusovo materjo Marijo. V zborniku *Odsev luči*, ki je leta 2019 izšel ob 40-letnici oživitve Klarine karizme v Sloveniji, je Marija Stanonik zapisala, da pesniško ustvarjanje s. M. Katarine iz Nazarij lepo povzamejo misli bl. Škofa Antona Martina Slomška: »Bog je za nas storil tri čudeže neskončne ljubezni in usmiljenja, ki jih nikoli ne moremo dovolj premišljevat in slaviti. Tri čudeže neizrečene Božje ljubezni do ljudi, nad katerimi strmita nebo in zemlja. Čudež v jaslicah, na križu in na oltarju. Velik in nerazumljiv je prvi čudež njegove ljubezni v jaslih, ko je za nas ljudi postal človek. Večji je drugi čudež njegove smrti, ko je za nas umrl na križu. Največji čudež njegove ljubezni je tretji: njegova resnična navzočnost v najsvetejšem Zakramentu oltarja. Bratje! Ali čutite ta trikratni čudež Jezusove skrivnostne ljubezni v Zakramentu oltarja?« Prav v času, ko smo morali odpovedati recital in tudi k svetim mašam nismo mogli prihajati v cerkev, so desetko rožnega venca pred vsakodnevno sveto mašo na Radiu Ognjišče in litanije oz. molitve po maši molile prav sestre klarise iz Nazarij, pod vodstvom s. Katarine! Tako smo bili vseeno povezani z njimi, čeprav je Bog poskrbel za drugačen način.

Za sceno koronsko odpovedanega Pasijonskega večera 2020 v Stari Loki je bil predviden pasijonski križ mariborske diplomirane slikarke in magistrice umetnosti Irene Gajser. Arma Christi Irene Gajser je nastal na 6. simpoziju Zaplana, ki je potekal od 29. do 31. avgusta 2019 v Domu Bratstva na Zaplani. Pobudnika simpozija sta Polona in Štefan Skledar. Ko sta se februarja 2020 na Vrhniki mudila zakonca Temelj, naša pasijonska romarja, ju je pot zanesla tudi v Galerijo Cankarjevega doma na Vrhniki, kjer sta na skupinski razstavi del s Simpozija Zaplana 2019 opazila omenjen pasijonski križ in France mi je pisal: »Mariborska slikarka Irena Gajser ima razstavljen odličen križ, ki bi bil idealen za sceno za vaš pasijonski večer v nekdanji dekaniji.«

Irena Gajser je diplomirala na Visoki Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani in na isti šoli zaključila tudi magistrski študij. Za seboj ima več kot 25 samostojnih avtorskih in več kot 90 skupinskih razstav doma in v tujini. Sodeluje na številnih slikarskih kolonijah doma in v tujini. Veliko del je podarila tudi v dobrodelne namene. Po izboru strokovne žirije je nagrajenka DLUM za leto 2014. Živi in ustvarja v Mariboru. V svoji magistrski nalogi se je ukvarjala s simboliko in med simboli je tudi križ, ki je hkrati močan krščanski simbol. Sama pravi, da kadar je klima na simpoziju krščansko duhovna, se intuitivno odloči za kreacijo križa.

Pasijonske večere v Stari Loki že vrsto let pripravljamo v sodelovanju Župnijskega zavoda Sv. Jurija Stara Loka in Kulturno-zgodovinskega društva Lonka Stara Loka. Tudi dogodek, ki ga ni bilo, nas je na svoj način povezal s sestrami klarisami, da smo se združili v molitvi za rešitev naše domovine in vsega sveta iz primeža koronske pandemije. Bog ima vedno načrt za nas in nikoli nas ne pusti samih!